

Тѣй болѣстното състояніе на тѣлото са огледва въ душевното настроеніе на челоуѣка. Кога челоуѣкъ е убитъ отъ нещастіе и тежка тѣга му налѣга на душата тогази той осѣща таквази слабостъ въ тѣлото си, щото не може да работи; отъ душевното растрѣсаніе челоуѣкъ осѣща таквози отпаданіе въ тѣлото, като кога си е изнурилъ тѣлото съ тежка работа. Толкози душата има вліяніе върху тѣлото. Само въ съвършено здраво тѣло могатъ правилно да са извършватъ душевнытъ дѣйствія; само бордото състояніе на душата позволява на тѣлото да бѣде ядро и здраво. Ето защо челоуѣкъ е длъженъ да са грыже за душата си да е спокойна и за тѣлото си да е здраво. До като е челоуѣкъ живъ, въ тѣлото му сичкытъ части непрестанно дѣйствуватъ: тѣй ный веке четохмы за дышаніето, за храненіето и за кръвообращеніето. Новороденното има веке сичкытъ части на тѣлото, освѣнь зѣбытъ; освѣнь тѣлото има въ него и душа. Но тѣлото на дѣтенцето е ѣще слабо, коститѣ му сѣ мекичкы, не види добрѣ, не чува добрѣ и въобще сичкытъ му чувства сѣ ѣще неразвити. Мысли и чувствува младенецътъ не като порасналый. Младенческый възрастъ са продължава додѣ го отбѣжтъ отъ цица; отъ втората година до осмата са продължява дѣтскый възрастъ. На осмата година настанува отрочество, което са продължава до 16 години. Послѣ настанва юношеството, до 24 година, когато престанва растеніето на челоуѣка и настанва зрѣлый възрастъ, до 55 години у мъжуетѣ. Въ туй време тѣлото на челоуѣка, като достигне пълното си развитіе, вече не са уголѣмява въ сила, но напротивъ наченва постепенно да ослабва. Въ старостта силытъ на челоуѣка ослабватъ и тѣлото му